

ЩЕ ОДИН...

Під таким наголовком в харківських "Вістях" читаємо: Ми тут містимо статтю А. І. Харченка, видатного українського публіциста і кооператора, що пройшов увесь шлях еміграції і прийшов нині до тез "сменовеховства".

Позиції автора в основних рисах нагадують позиції російських "сменовеховців" і погляді попередників Харченка Поплавка, Мордашова, в свій час публікували в нас в газеті. Містимо статтю з "Накануне" в повноті, якою ілюстрацію еволюції українського буржуазного громадянства. — Ред.

I.

Що робить ся на Україні? Які наслідки дали жорстокі і криваві роки революції і громадянської війни? Хто не хоче заплітати очі на живу дійсність, той може сьогодні побачити, що на Україні в наслідку боротьби виявили ся і кристалізуєть ся нові форми державності і національно-культурного життя.

Правда, вони виявляють ся не в урядовому вступі переможців через Золоті Ворота, не законом в церквах, не поданнями молебнями на площах задягнутаго в золоті різні дувиниства, не церемоніальними парадними військами, не букетами цвітіння, не урочистими кричаннями і вітальними промовами: ся перемога повинна полягати в творчій праці у всіх галузях життя, в числі шкіл, в площі зайнятої хлібом землі, в розвитку агрикультури, в зміцненні кооперації, в числі і промисловості фабрик і заводів, в русі паровозів, в розвитку залізничної комунікації, в зниженні ціни на продукти, в розвитку електричної енергії, в зовнішньому виступі, в зовнішньому поворті.

Тільки та влада, що утворить ся умови для справжньої перемоги, заслугує назви влади-перемоги.

І радянська влада на Україні в цьому напрямку до перемоги зробила вже не один крок. На численних внутрішніх і зовнішніх фронтах завойовувала гармати, вогні, криваві блисківки громадянської війни. Відійшли в історію безчесні мітинги. Все попереднє жите захитано. І легенди стали наші тихі води, ясні зорі.

II.

Звичайно, однак слів замало, слід ще проаналізувати вчерашні і сьогоднішні факти, настрої і тенденції в українській справі.

Як вже зазначено, державна, культурно-національна і економічна доля України, по волі історії, залежала на протязі останніх століть від півночі. Звідти, куди вказує гетьманська булава старого Хмельницького, на протязі віків на Україну виліло "холодом смерті", що загрожувала її навіть в дні звільнення Росії від самодержавства. І для кожного стало очевидно, що поки Росія цілком не переродиться, вона постійно буде загрожувати існуванню України.

В сучасний момент у взаємовідносинах півдня і півночі, України і Росії, поступово і неухильно відбувається ся процес оздоровлення. Отже, щоб не казати вороги Радянської України, які-б не наводили факти і статистичні дані, нема сумніву, що тепер Україна починає жити своїм власним культурним і економічним життям. Аде до утворення своїх форм державності і врешті з об'єкта міжнародних відносин стала фактором їх.

Оздоровлені відносини між Росією і Україною слід зміцнити і поліпшувати. В цьому зміст і завдання бачущого періоду історії України.

Покі Росія не переродиться ся цілком вона постійно загрожуватиме її існуванню. Всяка політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політичний переворот в Росії, політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

Політична реставрація Росії дасть Україні нову боротьбу, потоки крові і сліз, руїну життя. І ми, українці, повинні бути більше зацікавлені в існуванню радянської влади в Росії і її сучасним відношенням до України, ніж самі Росіяни.

сьому і замі, на бенкеті богів і що дешеві матросські стулі, наскрізь заражені і що танцюють під жалкі звуки оркестри сі парівни, феї і богині його першої фантазії. Тек саме було і з мною, українським селянином, що вперше опинив ся в Європі.

Але минув деякий час, усвідомили ся і поклалися ся перші враження, почали проявляти ся очі, заявила ся можливість критично ставити ся до того, що робить ся і виразно я побачив, що "король-голий", що правда сучасної української еміграції полягає в отім, що вона забула ся між трох сосеи.

Дрібне політиканство, наклепи, інтриги, — се те, що найбільше характеризує внутрішні настрої емігрантського побуту. Так звані "державний центр" в Тарнові почав сперечатися з Директорією в справі про те, що з них є представник українського уряду і його суверенних прав. Політичні партії забули про основне значення свого існування і в шаленій пошукі намагали ся знищити одна другу. Редакції газет об'являють одна другу помиями... Де-ж крім незгоди, спільна мета і спільний ворог? У дрібній бійці всі забули про спільного ворога, розгубили свої цілі, свої ідеали.

Ратуй боже від цієї емігрантської України і наслідків її перемоги, коли вони взагалі можливі!

Для справедливості слід зазначити, що серед українських емігрантів є люди дійсно чесні, чисті душою і що ширі люблять Україну, але вони більше люблять ту химерну Україну, що утворилась в своїх мріях, ніж дійсну живу, справжню.

Таким чином, борці за звільнення України, що перебувають на еміграції, захопили передові позиції... в передпокоях польських магнатів.

IV.

А в сей час на Україні посходили весняні паростки нового життя, посходили, розцвітали, мічинуть.

Ось що пише мені про сьогоднішню Україну один з найвидатніших громадських діячів України, що сімняють руське бачення на громадсько-кооперативній роботі, що ані на крок не відходив від своєї кооперативної діяльності на протязі всіх фаз революції і громадянської війни на Україні, голова правління б. Дніпро-Донецького району К. Келіх.

"Ви повинні знати, що наша республіка росте, розвивається і творить нові форми життя. Так були колись сумні, темні, криваві і жорстокі часи, але се було так давно, що з тої пори сотки років минуло. Я дуже поспівив, витратив багато сил і здоров'я і безперечно вкоротив свого віку, але я тепер найщасливіший з поміж людей. Я пережив, вистрадав, бачив і працював протягом усієї революції. Хіба можна порівняти з чим небудь те, що ми пережили, хіба уявляє хто небудь, що ми перенесли, що промайнуло перед нами? І тільки ми, що прожили п'ять років, — п'ять століть в огні революції, маємо право на її здобутки. Ми справді вистраждали право на життя.

Ви не можете собі уявити, який я щасливий, що живу тут, а не в комфортабельній Європі. Тут холодно, голодно, брудно, нема води і світла, нас задають чужодні, — але хоч як нам тяжко, ми творимо життя, культуру, виховуємо нове покоління, кумою своєю державності. Ми не зрадники, не Юди, як нас на еміграції звуть, ми тільки сини своєї батьківщини.

Було нестерпно тяжко, не легко і тепер, але ми живемо на своїй землі, серед своїх людей, ми працюємо для народу, для його культури, для його економічного відродження, у нас є перспективи і виправдане життя. І в тім полягає найбільша нагорода за труд і страждання.

Ми творимо нове життя! І хіба не в тім найвище призначення людини?"

І ще виписка із листа мого варшавського дописувача, що недавно приїхав із Києва:

"Я вам пишу про те, що на Україні тепер велика економічна криза, аде як би ви побачили, як, на перекір її, прокинулося життя, як підніс ся духівно народ, яке прагне науки! Босі, голі, голодні, а проте працюють, творять, шукають по архівах чистого паперу і пишуть вірші, оповідання. На очах помітно, як усе починає відроджувати ся, впорядковувати ся, як культурне і правне життя набирає сталості і постійного ладу".

В краплині відбивається ся сонце: Так в тих словах і настроях самовидців і співучасників життя на Україні відбивається ся вся правда життя в країні, що тепер відроджуєть ся.

V.

Не заплітуйте мемо очей на те, що у взаєминах між Росією та Україною це не все впорядковано, але серп і молот у скульптора-жителя не припиняє своєї праці, ще відлітають один по другому шматки непотрібного матеріалу і державні форми України і Росії повинні будувати ся. Маємо-же силу тяжкої, впертої і напруженої праці. Отже, маємо висновки зовсім протилежні висновкам всіх емігрантських внутрішніх і зовнішніх, що перебувають в критичній бездіяльності, або розвивають злочинну діяльність, спрямовану на знищення нового життя на Україні.

Висновки із усього висше сказаного: Приняте соціальної революції на Україні і створення нею форм політичного, економічного і культурного життя; напружена, беззастанна праця над зміцненням і поліпшенням їх і нові шукання і досягнення; співробітництво з радянською владою і підтримка її в боротьбі за суверенність українського народу, за міжнародне становище України; за зміцнення і розвиток її культурного і економічного життя; відмовлення від надій і ілюзій на порятують зовні, від ворожих орієнтацій на держави великої і малої антанті, особливо на органічно ворожу нам Польщу, і спілка України з Росією, збудована на охороні суверенних прав обох народів, з Росією; що має спільну з Україною економічну і культурну мету і спільних ворогів; активна разом з Росіянами боротьба проти всіх реставраційних спроб, небезпечніших для України, ніж для самої Росії, співробітництво з всіма суспільно-політичними елементами і з метою впливу на процес переродження старої історичної Росії з її забобонами щодо України як до держави і до нації, що так часто в минулому загрожувала самому життю України; накінець і загалом — репатріація до життя і до праці на Україні і для України.

А. Харченко.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТІЙ"

Г. Гаврилюк, Колгост	\$10.00
К. Гаврилюк (Богод), Вінніпег	5.00
В. Ніколаєв, Вінніпег	5.00
І. Савка, Вінніпег	5.00
П. Вербицький, Кічнер	5.00
П. Бойчук, Кічнер	5.00
Л. Мінгач, Каломіт	5.00
К. Паньків, Карлф	5.00
П. Калпа, Росел	5.00
П. Стельмахович, Белью	5.00
В. Бачинський, Тейбер	5.00
М. Піндус, Монреал	5.00
Р. Беркет, Монреал	5.00
Ю. Нікіфоров, Дромгелер	5.00
В. Драганюк, Дромгелер	5.00
С. Микитчук, Торонто	5.00
П. Трухан, Нордг	5.00
С. Бабюк, Кеимор	5.00
Д. Діров, Бонменві	3.00
Евдокія Юркіна, Едмонтон	2.50
Марія Вайко, Дромгелер	2.50
Марія Ярова, Вінніпег	2.00
Я. Сабодан, Карлф	2.00
В. Ориско, Бедінтон	2.00
Е. Строй, Едмонтон	2.00
В. Скегар, Гарлей	2.00
П. Москалик, Монд	1.00
І. Петрушак, Креар	1.00
С. Наконечний, Лондон	1.00

Кемсак, Саск.

Дорогі Товариші! Посилаю на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей" \$5.00, що зложив сідуючий товариш:

І. Мураховський \$1.00
Марія Тесляк \$1.00
Г. Тесляк \$1.00
М. Рожак \$1.00
І. Палюх \$1.00

Прошу прийняти нашу жертву з найменшою, але щирою.

Г. Тесляк.

Гейснер, Б. К.

Товариші Робітничі і Робітничі діти Канади! Співачо ся самі себе: як виглядав би робітничий рух в Канаді без такої часописи як "Українські Робітничі Вісті"?

Відомо тільки ми, робітники, почитали нашу робітничу часопис "У.Р.В." вітали, мусимо признати, ми почали глибоше думати про своє тяжке положення і почали пізнавати хто є наш дійсний ворог, ворог робітничих мас взагалі. Виходячи ся часописи появила ся в наших місцевостях, вітали ми почали набирати більше енергії до боротьби з класовим ворогом робітництва.

В кожній місцевості в Канаді, чи се в малій чи в більшій містечку, де тільки знаходиться ся горстка українських робітників, то "Укр. Роб. Вістей" вже була завданням, там сей час засновувать ся робітничі товариства, яке стає підлогою, фактом або членом Товариства Українських Робітничих Дім. В сіл за сим товариством тоді старість ся о свій власний дім, в котрім товариші відбавують масові віна, дають вічності на теми науки і організації, ріжні сховища, засновують диточу школу, де вчать діти української мови, грають представлення, устроюють спільні забави, словом — просвіта і наука розвивають ся як сім. Се все належить завдячити нашій робітничій часописі "У.Р.В." Се часопис постійно накликає на організації, створює і заповнює найкращим науковим матеріалом і найновішими вістями про робітничий рух та діяльність робітничих взагалі.

Товариші і Товаришні! Ми мусимо допомогти нашій часописі в такому часі. Чи се не повинно бути нашим обов'язком ширити ся часопис, котра має на увазі і стоїть на сторожі наших робітничих інтересів? Я вірю, що кожний співзвоний робітник чи робітниця, котрі вже мали нагоду читати "У.Р.В." з певністю не відкажуть ся, а жертвувать по змозі на пресовий фонд згаданого часописі.

Понизше подаю імена товаришів, жертвували на пресовий фонд і передавали на "У.Р.В.":

Данило Дрезик \$2.00
Якщо Гузид \$1.50
П. Кульчицький \$1.00
Ст. Сабодан \$1.00
Ів. Юзюк \$1.00
Фр. Давидюк \$1.00
П. Стойка \$1.00
Передплата \$3.00
Разом \$11.50

Всім жертвувалим щира подяка.

З товаришеским привітом,
Павло Кульчицький.
Кемсак, Саск.

Пов. Товариші!

Укр.-Пресовий Товариство в Кемсак, Саск. за згодою всіх членів жертвувало \$15.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей". Товариство складає ся з двох частин: з частини, котра є піддержкою робітничу пресу, котра є одним з чинників в оздоровленню укр. робітництва в Канаді і ширше — єдиним пролетарського фронту проти несправедливого капіталу. Хай живе робітничий прес!

З товаришеским привітом,
Д. Корман, секр. Т-ва.
N. Dyrd
7 Tentown,
Medicine Hat, Alta.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.

Д. Корман, секр. Т-ва.